

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: B.V., zastoupeného **Mgr. Ing. Pavlem Cinkem**, advokátem se sídlem Sady 5.
května 36, Plzeň, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova
18, Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 16.10.2013 č.j.
DSH/16890/13**

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kralovice, odboru dopravy č.j. OD/16838/13KUH ze dne 2.9.2013, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod první zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 25.000,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 12 měsíců a náhrada nákladů přestupkového řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že v řízení před správním orgánem I. stupně rozhodovala úřední osoba, která měla být pro podjatost vyloučena z toho důvodu, že měla poměr k věci a k účastníkovi řízení, pro který měla zájem na výsledku řízení podle **§ 14 odst. 1 správního řádu**. Podle žalobce tato úřední osoba opakovaně rozhodovala o údajných přestupcích žalobce, a to vždy v jeho neprospěch. Žalobce měl za to, že úřední osoba má vůči němu osobní antipatie vzniklé na základě dřívějších rozhodnutí, jež měly za následek porušení zásady nestrannosti

řízení. Podle žalobce se s tímto tvrzením žalovaný nevypořádal a navrhl důkaz výsledkem žalobce.

Dále žalobce v žalobě namítal, že písemnosti, které mu byly v řízení před správním orgánem I. stupně doručovány, byly doručovány v rozporu s **§ 72 odst. 1 správního řádu**, podle něhož rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou. Podle žalobce totiž opakovaně došlo k doručení jiné osobě než žalobci, čímž bylo zejména porušeno jeho právo vyjádřit se k předmětu řízení, když se žalobce nemohl s doručovanými listinami seznámit a včas na ně reagovat. Žalovaný pak podle žalobce pochybil, když neprovedl důkazy, které k uvedeným tvrzením měl provést, a v případě, že žalobce dle názoru žalovaného nepředložil důkazy ke zpochybnění pravosti podpisů na doručenkách, měl ho žalovaný vyzvat k doložení těchto důkazů. Žalobce dále nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že doručenka je veřejnou listinou, a proto není důvod pochybovat o pravostech podpisů, neboť podle žalobce veřejná listina pouze zakládá fikci pravosti a správnosti a žalobce uváděl, že mu opakovaně nebylo doručováno do vlastních rukou, ale že bylo doručováno osobě od žalobce odlišné (rodinnému příslušníkovi žalobce, který je žalobci nepředal). K tomu žalobce navrhl výslech poštovní doručovatelky, výslech osoby, která písemnosti převzala a důkaz doručenkami.

Dále žalobce namítal, že žalovaný se nevypořádal s jeho tvrzením o nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, když není zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů, když pouze vycházel ze souhrnných zjištění bez uvedení, na základě kterých konkrétních důkazů svá rozhodnutí učinil a na základě jakých úvah. Dále podle žalobce není dostatečně patrné, z jakého důvodu byla uložena pokuta právě ve výši 25.000,- Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel právě na dobu 12 měsíců.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobce nekonkretizuje, o jaké případy se mělo jednat, kdy měla úřední osoba opakovaně rozhodovat v jeho neprospěch. Ze spisové dokumentace nic takového nevyplývá. Dále žalobce v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně námitku podjatosti nevznnesl, přestože o tom, že v řízení bude jako úřední osoba rozhodovat paní Kučerová, věděl již od 28.3.2013, kdy mu bylo doručeno oznámení o zahájení řízení a předvolání ze dne 19.3.2013. Námitku podjatosti žalobce od té doby nevznnesl, přestože podal ke správnímu orgánu I. stupně dvě podání. Námitku vznnesl žalobce teprve v odvolání. Jestliže žalobce tvrdí, že oprávněná úřední osoba měla v minulosti rozhodovat v jeho neprospěch, musel o důvodu vyloučení vědět již 28.3.2013. V průběhu celého řízení před prvostupňovým správním orgánem však námitku podjatosti žalobce nevznnesl a paní K. neměla důvod postupovat podle § 14 odst. 3 správního řádu. Žalobcem uváděný důvod navíc nezakládá podjatost úřední osoby. Žalovaný se tudíž s odvolací námitkou vypořádal v rozhodnutí o odvolání a není pravda, že by se jí nezabýval. Výslech žalobce podle žalovaného nemůže přinést nic nového, neboť ten se ostatně k věci vyjádřil již v odvolání a v žalobě. Žalovaný ale uvedl, že je na procesní omezitelnosti žalobce, jak formuluje své odvolání a jaké důkazy navrhne provést. Není povinností žalovaného vyzývat žalobce, aby doplnil své již odůvodněné odvolání tak, aby jeho procesní obrana dokázala zpochybnit důkazní sílu doručenek. Tvrzení žalobce tak zůstalo v rovině pouhého konstatování, když ani neuvedl, o jaké konkrétní písemnosti se mělo jednat. Žalovaný přezkoumal doručování veškerých písemností a neshledal žádných vad.

Oznámení o zahájení řízení a předvolání k jednání ze dne 19.3.2013 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou, na což reagoval zasláním omluvy. Předvolání ze dne 16.5.2013 si žalobce převzal 20.5.2013 do vlastních rukou, na což rovněž reagoval zasláním zdravotního záznamu. S oběma předvoláními byl tudíž prokazatelně seznámen. Předvolání ze dne 2.8.2013 bylo žalobci doručeno fikcí ke dni 15.8.2013, proto žádná doručenko jeho příbuzným podepsána být ani nemohla. Že si předvolání nevyzvedl, je jeho chybou. Tvrzení žalobce, že podpisy na doručenkách nejsou jeho, tak bylo dostatečně vyvráceno již na základě spisového materiálu. Ohledně doručování písemností v řízení o námitkách proti dosažení 12 bodů žalovaný uvedl, že toto bylo pravomocně skončeno, v uvedené věci podal advokát žalobce podnět k přezkumu vyřízený sdělením, které bylo advokátovi doručeno do datové schránky 13.11.2012. Podle § 34 odst. 2 správního řádu se takovéto písemnosti doručují pouze zástupci. Zda advokát plní své povinnosti vůči klientovi a informuje ho o doručených písemnostech, je problémem klienta a jeho advokáta. S ohledem na uvedené nevidí správní orgán jediný důvod, proč by měla být vyslýchána doručovatelka. Ta by podle žalovaného stěžímohla po takové době při množství doručovaných písemností cokoli objasnit. Za absurdní pak považuje žalovaný návrh na výslech blíže nespecifikované osoby, která měla písemnost převzít. Doručenky jsou připojeny ve spise. Žalovaný dále poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 9As 65/2009-6, podle něhož „žalobce žádným konkrétním způsobem nezpochybnil údaje na doručence. Pokud chtěl zvrátit důkazní sílu doručenky, nemohl tak učinit nekonkrétními a strohými námitkami, nýbrž pouze konkrétním a jednoznačným tvrzením o tom, kde se 24.4.2008 zdržoval a z jakých konkrétních důvodů nemohl doručenko podepsat a zásilku převzít. Teprve takto předestřená skutková verze žalobce se mohla stát předmětem dokazování, neboť pouze takováto skutková verze byla způsobilá vnést objektivní pochybnosti o řádném předvolání žalobce. Žalobce nepředestřel věrohodnou skutkovou verzi reality, kterou by byl stěžovatel povinen učinit předmětem dokazování. Správní orgány tudíž nepochybily, když za doklad o doručení předvolání považovaly uvedenou doručenko, jejíž důkazní síla nebyla v průběhu správního řízení jakkoli relevantně zpochybněna. Žalobce teprve v žalobě konkrétním způsobem předestřel svoji skutkovou verzi reality, když uvedl, že doručenko podepsala jeho matka. K důkazu žalobce navrhl výslech poštovní doručovatelky, své matky a provedení znaleckého posudku majícího ověřit autenticitu podpisu žalobce na doručence. Ani tato skutková verze reality se však nemohla stát předmětem dokazování v soudním řízení. Ani ona nebyla verzí, která by byla věrohodná a jako taková způsobilá zbavit doručenko její důkazní síly a do řízení vnést objektivní pochybnosti o řádném předvolání žalobce k nařízenému ústnímu jednání o přestupku.“

V replice žalobce nesouhlasil s názorem, že námitku podjatosti byl povinen namítat od začátku řízení. Podle žalobce ze zasláných písemností nebylo do vydání rozhodnutí zřejmé, kdo bude osobou, která bude rozhodovat. Žalobce má rovněž za to, že pokud je rozhodující osoba podjatá, je její povinností rozhodnout o svém vyloučení z úřední povinnosti, nikoli až na základě podnětu účastníka řízení. Jelikož takto paní K. neučinila, zatížila řízení vadou, pro kterou by dle žalobce mělo být rozhodnutí zrušeno. Žalobce měl za to, že ve svém odvolání dostatečně označil vady řízení spočívající v nesprávném doručení písemností, a důvodně očekával, že se žalovaný těmito námitkami bude zabývat. Vzhledem k tomu, že na uvedené adrese bydlí dvě osoby téhož jména (otec a syn) a podpis na doručenkách není podpisem žalobce, je zřejmé, že písemnost byla doručena (patrně nedbalostí doručovatele) jiné osobě téhož jména.

Při jednání před soudem žalobce upřesnil návrh na provedení důkazu spisy správního orgánu ohledně předchozích řízení tak, že se jedná o spisy, v nichž bylo vedeno řízení zahájené oznámením o dosažení 12 bodů a výzvou k odevzdání řidičského průkazu. K návrhu na důkaz výsledkem poštovní doručovatelky a osoby, která písemnost převzala, žalobce uvedl, že se jedná o písemnosti jak podepsané jeho dědečkem panem Šimandlem, tak i o ostatní písemnosti převzaté v řízení, protože byly přebírány otcem žalobce téhož jména. K návrhu na provedení důkazu výsledkem žalobce uvedl, že návrh byl učiněn zejména z opatrnosti za účelem potvrzení skutečností, které jsou obsaženy písemně v žalobě.

Součástí **správního spisu** je především oznámení přestupku sepsané na místě silniční kontroly dne 16.1.2013, podle něhož žalobce v tento den řídil motorové vozidlo Škoda Felicia RZ ... spolu s přívěsným vozíkem na silnici č. I/27 v obci Libnice v 16:40 hodin a byl kontrolován a lustrací bylo zjištěno, že se jedná o neřidiče. Žalobce oznámení o přestupku podepsal, nevyjádřil se do něho. Policejní orgány dále pořídily výpis z evidenční karty řidiče, ze které vyplývá blokáce řidičských oprávnění od 27.4.2012. Dále je zřejmé, že bylo žalobci doručováno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 14.2.2012, přičemž je na doručence uvedeno jméno žalobce spolu s podpisem. Následovalo rozhodnutí o námitkách žalobce proti tomuto oznámení ze dne 26.3.2012, kdy byla námitka žalobce Městským úřadem Kralovice zamítnuta, přičemž tato zásilka byla doručována žalobci na adresu trvalého bydliště prostřednictvím fikce, kdy byla uložena dne 28.3.2012 a v úložní době nebyla vyzvednuta. Následovala výzva Městského úřadu Kralovice ze dne 30.5.2012 k odevzdání řidičského průkazu do 5 pracovních dnů. Tato zásilka byla převzata a podepsána panem Š. s poznámkou, že se jedná o byt. Následně žalobce zmocnil Mgr. P.C. k zastupování v přestupkovém řízení ve věci odebrání řidičského průkazu a byl podán podnět k přezkumnému řízení. Ten byl vyřízen sdělením Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 31.10.2012, kde byly námitky žalobce zamítnuty.

Dále je součástí správního spisu úřední záznam o podaném vysvětlení před policejními orgány, přičemž dne 5.2.2013 uváděl žalobce, že na otázku, proč řídil motorové vozidlo v době, kdy pozbyl řidičské oprávnění po dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, uváděl, že neměl v ruce zamítavý návrh vůči námitkám. Běžná praxe u nich v domácnosti při přebírání pošty je údajně taková, že pošta hodí lístek, a když ho žalobci děda předá, tak ho dostanou, když ne, tak ho nedostane. Zda mu děda předal poštovní zásilku adresovanou mu 31.5.2012 si nebyl vědom. 29.1.2013 před policejními orgány pan J.Š. na dotaz, zda přebíral poštovní zásilku adresovanou žalobci dne 31.5.2012, uvedl, že ano, jelikož na doručence je jeho podpis. To byla ona výzva k odevzdání řidičského průkazu. Dále uváděl, že v této domácnosti je běžná praxe, že po převzetí pošty tuto nechá na schodech na chodbě a členové rodiny si ji pak rozeberou a převezmou. Následovalo odevzdání věci jako přestupku správnímu orgánu.

Správní orgán zahájil řízení a předvolal žalobce k jednání listinou ze dne 19.3.2013, kde je jako úředně oprávněná osoba uvedena H.K. Předvolání se týkalo jednání dne 11.4.2013, přičemž na doručence obsahující toto předvolání adresované žalobci je uveden sám žalobce. Žalobce na toto předvolání reagoval zasláním zdravotního záznamu potvrzujícího vyšetření dne 11.4.2013. Následovalo další předvolání na 20.6.2013, podle doručky opět převzaté jménem

žalobce, přičemž na doručence je vždy uvedeno i datum narození adresáta. Na předchozí doručence tomu tak bylo. Na toto druhé předvolání žalobce reagoval zasláním zdravotního záznamu potvrzujícího vyšetření dne 19.6.2013. Následovalo třetí předvolání na 27.8.2013, které bylo doručováno tak, že zásilka byla připravena k vyzvednutí a adresát byl vyzván k vyzvednutí a bylo mu zanecháno poučení 5.8.2013. V úložní době nebyla zásilka vyzvednuta, a tak byla vrácena odesílateli 16.8.2013. Následovalo jednání před správním orgánem v nepřítomnosti žalobce dne 27.8.2013.

Poté **správní orgán I. stupně** vydal rozhodnutí o uznání žalobce vinným z přestupku, přičemž mu byla uložena pokuta 25.000,- Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na 12 měsíců. Doručenka zásilky obsahující rozhodnutí opět uváděla též datum narození adresáta a byla podepsána jménem žalobce. Z odůvodnění správního orgánu I. stupně vyplývá, že v průběhu řízení bylo správním orgánem I. stupně nepochybně zjištěno, že žalobce v předmětný den a na předmětném místě řídil motorové vozidlo, byl kontrolován hlídkou PČR a následným šetřením bylo zjištěno, že není držitelem platného řidičského oprávnění ve smyslu § 81 zákona o provozu na pozemních komunikacích, neboť ke dni 10.2.2012 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení a z toho důvodu ke dni 27.4.2012 pozbyl příslušná řidičská oprávnění. Vše měl správní orgán I. stupně za dostatečně prokázané oznámením o přestupku sepsaným na místě kontroly výpisem z karty obviněného, podle něhož řidičské oprávnění bylo odebráno 27.4.2012, a dále rozhodnutím Městského úřadu Kralovice, které nabylo právní moci dne 27.4.2012 č.j. OD/6364/12. O listinných podkladech, které spolu v důležitých bodech korespondují, nemá správní orgán žádných pochybností, a proto hodnotí spisový materiál zpracovaný orgány policie a shromážděný správním orgánem jako věrohodný. Podle správního orgánu obviněný měl vědět a mohl, že řídit motorové vozidlo bez platného řidičského oprávnění nesmí, kdy jednání žalobce hodnotil správní orgán jako vědomou nedbalost, neboť vědět měl a mohl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem a bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, neboť žalobci bylo sděleno oznámení o dosažení 12 bodů. O zamítnutí námitek bylo rozhodnuto 26.3.2012 nabytím právní moci rozhodnutí Městského úřadu Kralovice dne 27.4.2012, kdy rozhodnutí bylo doručeno uplynutím lhůty. Následně prostřednictvím advokáta bylo napadeno toto pravomocné rozhodnutí a podnětem k přezkumnému řízení se zabýval Krajský úřad Plzeňského kraje, který ve svém vyjádření ze dne 31.10.2012 napadený záznam potvrdil. Toto bylo doručeno advokátu v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu, kdy správní úřad nenese odpovědnost za to, pokud zástupce nevyrozumí o obsahu písemnosti zastoupeného. Podle správního orgánu I. stupně je nade vší pochybnost zřejmé, že žalobce pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů, když pozbytí řidičského oprávnění byl zaznamenáno v centrálním registru řidičů a o této skutečnosti se mohl žalobce kdykoli informovat. Při stanovení sankce správní orgán I. stupně vycházel z hodnocení jednání formou nedbalé vědomosti. V neprospěch žalobce vzal v úvahu, že zhodnotil charakter předmětného přestupku jako závažné porušení zákona o silničním provozu, neboť žalobce řídil motorové vozidlo před uplynutím 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění, když i z karty řidiče je zřejmé, že i když byl držitelem řidičského oprávnění, nebyl bezproblémovým řidičem, který dodržuje dopravní předpisy. Ve prospěch obviněného vzal správní orgán v úvahu, že nedošlo k nevratným následkům. Za přestupek, za který byl obviněný uznán vinným, se ukládá pokuta od 25.000,- Kč do 50.000,- Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu od 1 roku do 2 let.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí vydala referentka agendy přestupků a správních deliktů na úseku dopravy, paní H.K., která prováděla i další úkony, jako ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, oznámení o zahájení řízení a předvolání v tomto řízení o konkrétním přestupku. Z výpisu z evidenční karty řidiče bylo dále zjištěno, že žalobce se dopustil od května 2005 do února 2012 celkem devíti přestupků proti bezpečnosti a plynulosti dopravy, avšak osm jich bylo vyřešeno v blokovém řízení. Žádný z nich tudíž paní K. neřešila. Jediným přestupkem mimo blokové řízení byl přestupek datovaný květnem 2005, kdy bylo rozhodnuto v příkazním řízení. Tvrzení žalobce, že oprávněná úřední osoba, která vedla řízení a vydala napadené rozhodnutí, je podjatá z toho důvodu, že opakovaně rozhodovala o údajných přestupcích žalobce, a to vždy v jeho neprospěch, tedy neodpovídá skutečnosti. Podle žalovaného to, že řízení má na starosti právě paní K., žalobce prokazatelně věděl již při zahájení řízení před orgánem I. stupně, když je úřednice podepsána pod oznámením o zahájení řízení a předvoláním k jednání, které žalobce převzal 28.3.2013 a na které reagoval svým podáním omluvy stejně jako na další předvolání ze dne 16.5.2013. Podle **§ 14 odst. 2 správního řádu může účastník řízení namítat podjatost úřední osobě, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.** Žalobce podjatost úřední osoby nikdy v řízení nenamítl, ačkoli k tomu měl možnost, a o tom, že v jednání činí úkony právě paní K. jako oprávněná úřední osoba, prokazatelně věděl od 28.3.2013 a vůči správnímu orgánu I. stupně od té doby učinil dvě podání, přičemž obsahem ani jednoho z nich nebyla námitka podjatosti. Podle správního orgánu tudíž není námitka podjatosti důvodná. Na okraj žalovaný uvedl, že samotný subjektivní dojem, že určitá úřední osoba opakovaně rozhodovala v jeho neprospěch, nelze považovat bez dalšího a priori za důvod podjatosti. K další námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že rozhodnutí Městského úřadu Kralovice ze dne 2.9.2013 bylo žalobci doručeno prokazatelně 16.9.2013 do vlastních rukou, načež žalobce zplnomocnil advokáta Mgr. Ing. Cinka, jehož prostřednictvím podal odvolání. Žalobce taktéž převzal prokazatelně oznámení o zahájení řízení a předvolání ze dne 19.3.2013 a 16.5.2013 do vlastních rukou, kdy na ně reagoval zasláním omluv z předmětných jednání. Předvolání k ústnímu jednání ze dne 2.8.2013 pak bylo žalobci doručeno prokazatelně fikcí. Pokud žalobce naznačuje, že se s uvedenou písemností neměl možnost seznámit, žalovaný zdůraznil, že je věcí účastníka řízení, aby si zajistil přebírání písemností v místě svého trvalého bydliště, nebo uvedl jinou adresu pro doručování. Žalobce tudíž měl možnost se se všemi písemnostmi seznámit. Pokud žalobce svoji námitku vztahuje k řízení ohledně oznámení o dosažení 12 bodů, toto řízení již bylo pravomocně skončeno 27.4.2012 a v dané věci proběhlo i přezkumné řízení. Nad rámec tohoto řízení tedy žalobce konstatoval, že oznámení o dosažení 12 bodů bylo doručeno žalobci do vlastních rukou 16.12.2012, přičemž doručeníka je žalobcem vlastnoručně podepsaná, a na toto reagoval i podáním námitek, o nichž bylo rozhodnuto dne 26.3.2012. Toto rozhodnutí pak bylo doručeno fikcí. Žalobci byla dále doručena výzva k odevzdání řidičského průkazu, kterou za něho převzal na adrese trvalého bydliště pan Š. Tato výzva však není rozhodnutím ve smyslu § 72 odst. 1 správního řádu a nemusí se doručovat do vlastních rukou a nemá vliv na právní moc rozhodnutí o námitkách, a tudíž ani na skutečnost, že žalobce od 27.4.2012 nesměl řídit motorové vozidlo. Žalovaný neměl důvod pochybovat o pravostech podpisů na doručenkách. Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. **8As 97/2011-38**, *podle něhož doručeníka je veřejnou listinou, při jejímž předávání musí zaměstnanec pošty zkontrolovat totožnost přebírající osoby prostřednictvím dokladu totožnosti. Kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve sám unést břemeno*

tvrzení. Musí tedy předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobila doručení a údaje na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předmětná zásilka doručena nebyla. Podle žalovaného žalobce zejména nevysvětlil, jak je možné, že na písemnosti, jež mu údajně nebyly doručeny, reagoval uvedenými podáními. Žalobce se omezil toliko na zpochybnění pravosti svého podpisu, aniž by vysvětlil, jak se s uvedenými písemnostmi tedy mohl seznámit. K námitce nepřezkoumatelnosti, z jakého důvodu byla uložena právě pokuta a zákaz činnosti v dané délce, žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně vzal v úvahu okolnosti ve prospěch i v neprospěch žalobce. Vycházel z toho, že jednání považuje za spáchané ve formě vědomé nedbalosti a v neprospěch žalobce vzal v úvahu též, že řídil před uplynutím 1 roku od pozbytí řidičského oprávnění, a rovněž nikoli bezproblémovou minulost řidiče. Ve prospěch žalobce bylo zhodnoceno, že nedošlo k nevratným následkům. Takovéto odůvodnění ve vztahu k sankci má žalovaný za dostatečné o to více, že sankce byly uloženy nejnížší možné. Žalobci tedy podle žalovaného v tomto ohledu žádná újma na právech vzniknout nemohla.

Žaloba není důvodná.

První námitka v žalobě se týkala otázky, zda byla vyloučena oprávněná úřední osoba H.K. Tato námitka byla vznesena v rámci odvolání a již z tohoto důvodu správní orgán žalovaný správně samostatně nerozhodoval o této námitce, pouze se jí zabýval v odvolání, neboť dle názoru soudu byla uplatněna opožděně. Podle **§ 14 odst. 2 správního řádu účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.** Na tuto skutečnost poukázal správně již žalovaný. Podle názoru soudu především není zřejmé ze správního spisu ani z tvrzení žalobce, o jaké konkrétní předchozí řízení v rámci přestupku šlo, ve kterém měla vystupovat tato oprávněná úřední osoba. Pokud by opravdu vedeno bylo, důvod podjatosti by mu musel být znám již z předchozího řízení, a o tom, že H.K. je oprávněná k provádění řízení o tomto přestupku, věděl v okamžiku, kdy mu bylo doručeno oznámení o zahájení řízení a předvolání k jednání. Není pochybnost o tom, že tuto listinu dostal do své dispozice, neboť na ni reagoval omluvou z jednání. V tomto okamžiku mu tedy byla známa osoba oprávněná a musel být znám i důvod podjatosti. Na základě těchto skutečností se na danou situaci vztahuje věta druhá § 14 odst. 2 správního řádu, tedy že k námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu ji neuplatnil. Žalobce námitku neuplatnil přesto, že v reakci na předvolání obsahující i označení oprávněné osoby reagoval pouze omluvami z jednání. Námitku podjatosti uplatnil žalobce teprve v odvolání, proto ji nelze akceptovat.

Další námitka se týkala vad v doručování. Rovněž zde nebylo žalobcem specifikováno, která konkrétní doručenko mu neměla být doručena, nicméně žalobce namítal, že zásilky přebíral někdo jiný, z čehož můžeme vyloučit všechny zásilky, které byly doručovány uložení na poště, tedy fikcí. Pokud jde o zásilky, které žalobcem byly přebírány, jednalo se jednak o zásilky, které přebíral pan Š., jeho dědeček, ten je i podepsal vlastním jménem, a pak jsou tady doručky, které byly podepsány jménem B.V., přičemž byly přebírány vlastnoručně od poštovního orgánu a soud má za správný názor žalovaného, že v takovém případě doručující orgán předává zásilku na podkladě prokázání totožnosti. Jelikož je na těchto zásilkách uveden datum i narození žalobce, není pravděpodobné, že by poštovní orgán doručoval otci žalobce, jak

žalobce namítá. Avšak i pokud by k tomu došlo, je zřejmé, že ve správním řízení o předmětném přestupku žalobce reagoval na všechny doručky, které byly takto doručované, včasnými podáními, buď omluvami z jednání anebo včasným odvoláním. V případě, že by došlo v tomto směru k procesnímu pochybení, nemělo v žádném případě vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, tedy na zákonnost rozhodnutí o přestupku, neboť nedošlo v tomto směru k žádné časové ztrátě. Právě z tohoto důvodu soud neprovedl navržené důkazy výsledkem osob, které doručky za žalobce měly přebírat, ani výsledkem poštovní doručovatelky. Stejná úvaha platí i ohledně nadbytečnosti výsledku žalobce, (který podle tvrzení zástupce žalobce byl nadto navržen pouze z důvodu opatrnosti za účelem potvrzení údajů uvedených v žalobě). Ze stejného důvodu a dále proto, že žalobce ani nespecifikoval, o kterou konkrétní spornou doručku se mělo jednat, (tedy odvolací námitka byla pouze obecného charakteru a nevyvolala pochybnosti o zákonnosti postupu prvostupňového orgánu), nebylo podle názoru soudu ani na místě, aby žalovaný vyzýval žalobce k doplnění těchto skutkových tvrzení obsažených v odvolání.

Další námitka se týkala nepřezkoumatelnosti výše uložené pokuty: Ani tuto soud neshledal důvodnou a zcela se ztotožnil s odůvodněním napadeného rozhodnutí, neboť je zřejmé, že správní orgán I. stupně vyhodnotil konkrétní okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce a na základě nich uložil minimální zákonnou sankci. Nebyl tedy ani prostor pro další snižování sankce.

Pokud jde o nepřezkoumatelnost tvrzenou ve vztahu ke správnímu orgánu I. stupně, že není zřejmé, jakými úvahami byl správní orgán veden při hodnocení důkazů a že bylo vycházeno pouze ze souhrnných zjištění, ani s tímto nelze se ztotožnit, neboť z výše shrnutého odůvodnění správního orgánu I. stupně jednoznačně vyplývá, že jsou konkretizovány důkazy, z nichž správní orgán I. stupně vycházel, i skutečnosti, které z konkrétních důkazů byly zjištěny, a důkazy jsou i vzájemně porovnány – zhodnoceny, přičemž úvahy správního orgánu jsou dostatečně srozumitelné a logické. Výpis z evidenční karty řidiče prokazuje existující blokace řidičského oprávnění. Rozhodnutí Městského úřadu Kralovice a následné doručky dokazují, že rozhodnutí o námitkách nabylo právní moci. Oznámení o přestupku je důkazem o zjištěném přestupku, tj. že žalobce v předmětném místě a čase řídil vozidlo na pozemní komunikaci. Z vyložených důvodů soud neshledal ani tuto námitku důvodnou.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením

shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 19. srpna 2014

**Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně**

Za správnost vyhotovení: Bc. Michaela Karásková